

[Merete Bjørn Hanssen.]

under 100.000 kr. hver. Jeg synes, det afgørende her er, at det er filmfondens egen vurdering, at mange af disse 14 film ikke har tiltrukket sig opmærksomhed i kunstnerisk henseende. Jeg tror derfor, vi må passe på, at vi ikke kommer til at lave en filmlov, som har til formål at sikre en indsats af kunstnerisk værdi, men som kommer til at virke sådan, at al anden filmproduktion end den fondsstøttede berøves sine eksistensmuligheder, så vi i hverken får film, som folk vil se, eller film af kunstnerisk værdi.

Det er lidt af et hovedpunkt for mig, og man kan godt, hvis man sammenholder dette punkt med visse andre tendenser i lovforslaget, få en kedelig fornemmelse af, at vi nu skal føres ind i en rent statslig produktion. Jeg håber meget, at ministeren vil bidrage til, enten her i dag eller i det kommende udvalgsarbejde, at sprede denne kedelige fornemmelse af en rent statslig produktion, som garneres med et eksklusivt samarbejde mellem filminstituttet og Danmarks radio. Venstre mener ligesom den konservative ordfører, at filminstituttet i stedet for selv at importere kunstnerisk værdifulde film bør støtte en sådan import, og vi mener, at adgangen til at co-producere med Danmarks radio ikke som foreslået i bemærkningerne til § 11, stk. 5, skal begrænses til filminstituttet, men at bestemmelsen bør udformes sådan, at også private producenter kan gå med ind i dette samarbejde, således at man åbner mulighed for, at der bliver et trekantssamarbejde bestående af filminstituttet, Danmarks radio og en privat producent.

Jeg er tilfreds med, hvis jeg har opfattet det korrekt, at ministeren økonomisk sætter uddannelsesspørgsmålet i venteposition ved kun at afsætte 1 mill. kr. til dette formål, hvortil udgiften i 1970-71 var på 2,3 mill. kr. Men jeg mener, at vi i udvalget må have klarlagt, om der ikke på dette område kan indledes et fornuftigt nordisk samarbejde. Det er navnlig Sverige, jeg tænker på. Jeg afviser ikke de tanker, ministeren har, og som jeg synes er frugtbare, men jeg vil meget gerne have den anden mulighed, jeg her peger på, undersøgt.

Med hensyn til filmkonsulentordningen har jeg stillet et par spørgsmål på det øko-

nomiske område, men vil gerne tilføje, at jeg ligesom den konservative ordfører, hr. Lembourn, hellere ser bestemmelsen udformet lidt anderledes. Jeg kunne forestille mig, at konsulenterne blev ansat for tre år, uden at umiddelbar genansættelse — med streg under „umiddelbar“ — kan finde sted. Både dette synspunkt og mit ønske om at øremærke pengene til filminstituttets virksomhed er baseret på, at vi efter min mening bør nærme os kunstfondmodellen så meget som muligt.

Der er flere andre enkeltproblemer, som jeg gerne vil komme nærmere ind på i udvalgsarbejdet. Her skal jeg kun sige, at jeg er principielt tilfreds med ordningen for statens filmcentrals vedkommende, men at jeg også gerne her vil have overvejet nærmere en vis øremærkning af beløbene.

I kapitlet om filmmuseet ønsker jeg en bestemmelse optaget i § 20, stk. 5, om; at reglerne for afleveringspligten skal suppleres med de internationale opbevaringsregler, og i kapitel 7 om de co-producerede film beder jeg om, at vi overvejer en begrænset dispensationsordning fra kravet om en kapitalindsats på mindst 25 pct. for den danske producentens vedkommende. Jeg er enig i de synspunkter, der er fremsat af de to foregående ordførere om åremålsansættelsesspørgsmålet, og kan slutte med at sige, at mit parti går velvilligt ind i et udvalgsarbejde, som skal sikre os en filmstøtte, der vil gøre det muligt at opretholde en mangesidet dansk filmproduktion. Det vil sige, at den kommende filmstøtte også må kunne omfatte den populære, folkelige danske film, som har en ordentlig kvalitet.

Else-Merete Ross: Det foreliggende lovforslag er for mange paragraffers og bemærkningers vedkommende identisk med det forslag, vi behandlede sidste år. Men som ministeren selv siger, er der sket nogle væsentlige ændringer i retning af at give betydelig større magt til staten og de statslige organisationer. En af lovens opgaver skulle være at redde dansk film, men jeg synes, det er et ubesvaret spørgsmål, om dansk film „reddes“ bedre ved dette end ved sidste års lovforslag. Dette lovforslag og dets konsekvenser forekommer mig vanskelige at overskue, da der skal tages hensyn til så forskelligar-